

om? Det drejer sig her i dette Spørgsmaal om, at de nuværende Fæstere skal have Forkøbsret til deres Fæstesteder. Det er en Forpligtelse, der hviler paa alle Len og Stamhuse, Fideikommisser og offentlige Stiftelser, Paa dem hviler der en Forpligtelse til ikke at sælge Fæstestederne uden til Fæsteren eller hans Børn eller Svigerbørn. Selvfølgelig, hvis disse giver Samtykke dertil, er der jo ikke noget at sige dertil. Der findes enkelte Fæstegaarde omkring i Landet, paa hvilke denne Forpligtelse ikke hviler, og Forslaget her tager Sigte paa at hindre, at Ejerne nu i Løbet af disse Aar, hvor vi behandler denne Sag, sælger disse Fæstegaarde til Trediemand og gaar udenom de nuværende Fæstere og deres Familie. Det er det, Bestemmelsen, der findes i § 1, tager Sigte paa. Nu vil jeg jo sige til det ærede Medlem, der talte saa udførligt om dette Spørgsmaal, at selv om det ikke er strafbart at sælge Gaardene, saaledes at de gaar udenom den nuværende Fæster og hans Familie, og selv om det som Følge deraf ikke kan siges at være en vanærende Handling, der begaas, er det alligevel efter min Opfattelse ingen fin Handling, og det er i alt Fald en Handling, som er absolut stridende imod god Sædvane, naar der har været Tale om Salg af Fæstestederne. Det ærede Medlem synes at ville fremstille dette Spørgsmaal, som om her blev gjort en stor Uret. Det gør der aldeles ikke. Fra det Øjeblik, Lovforslaget er blevet fremsat paa Rigsdagen, ved baade Ejeren og Brugeren og en eventuel Køber, hvad det er, det drejer sig om, og hvis de har fulgt denne Forhandling i Rigsdagen om dette Spørgsmaal, ved de ogsaa — og det ved ligeledes den Køber, som muligvis har købt en saadan Gaard —, at han løber den Risiko ikke at faa Lov til at beholde den. Der sker altsaa aldeles ingen Uret mod en Mand, der muligvis har købt en saadan Fæstegaard, naar han paa Forhaand ved, at han er udsat for ikke at faa det godkendt af Lovgivningsmagten. Den Tale om, at en eventuel Køber af en saadan Gaard vilde kunne lide et stort Tab, kommer altsaa ikke til at passe; thi hvis han skulde lide et saadant Tab, har han vidst det i Forvejen, eller han kunde i alt Fald have gjort sig bekendt med det.

For øvrigt vil jeg sige, at hvis der skulde findes en saadan Mand, der havde købt en Fæstegaard imod Fæsterens Ønske, er han virkelig ikke for god til at lide et Tab, som kunde være en Følge deraf. Saaledes ser jeg paa dette Spørgsmaal. Men for øvrigt er det jo ganske mærkværdigt, synes jeg, at det ærede Medlem nu i Dag talte saa stærkt imod denne Bestemmelse. Da vi i Fjor havde Sagen til Behandling her i Tinget, var det ærede Medlem aldeles ikke saa afgjort en Modstander af denne Bestemmelse, som han er i Dag. Han udtalte sig ganske vist imod den, men han sagde kun, at det var paa Grund af det fjerntliggende Tidspunkt; han kunde meget vel gaa med til Bestemmelsen, naar det drejede sig om et langt senere Tidspunkt. Disse Udtalelser, synes jeg, vidner om, at det ærede Medlem slet ikke er saa streng imod Bestemmelsen, som det kunde se ud til, og det forekommer mig dog, at hvis man kan gaa med til Bestemmelsen, gældende f. Eks. fra 1. April 1919, er det mere rimeligt og mere rigtigt at gaa med til Bestemmelsen gældende fra den Dag, Lovforslaget blev fremsat paa Rigsdagen. Jeg synes, at den Tale, som det ærede Medlem holdt før, var en bedre Sag værdig, thi det, det drejer sig om, er virkelig et Spørgsmaal, som ikke fortjener at forsvares i Rigsdagen.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Den ærede Ordfører (Ole Hansen) gjorde opmærksom paa i sin første Tale, at de Ændringsforslag, der her er stillede, nærmest var stillede i Henhold til det Andragende, der var indsendt til dette høje Ting fra Godsejerforeningen. Det maa ogsaa indrømmes, at de Ændringsforslag, som her er stillede, nærmest er en Imødekommen mod dette Andragende, saaledes som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa. Jeg kan ikke have noget imod disse Ændringsforslag, tværtimod, jeg synes, de alle sammen er Forbedringer; det gælder ogsaa de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa var en Imødekommen overfor Godsejerforeningens Andragende; i saa Henseende vil jeg særlig nævne Ændringsforslag Nr. 5, thi, som jeg ogsaa gjorde opmærksom paa, da Lovforslaget var til anden Behandling, jeg synes,